

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 12-25

Beslissing van 18 juni 2012
in de zaak 12-25
naar aanleiding van de klacht van:
de heer mr. X
in zijn hoedanigheid van curator
gevestigd te W.
klager
tegen:
de heer mr. S.
gevestigd te Y.
verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Bij brief aan de raad van 7 februari 2012 met kenmerk 1011-9019, door de raad ontvangen op 8 februari 2012, heeft de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Utrecht de klacht ter kennis van de raad gebracht.

1.2 De klacht is behandeld ter zitting van de raad van 23 april 2012 in aanwezigheid van klager en verweerder. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt. Bij de behandeling was tevens aanwezig de deken van de orde van Advocaten in Utrecht die ter zake van hetzelfde feitencomplex dekenbezwaar heeft ingediend. Op die klacht wordt eveneens heden beslist (nr 12-26).

1.3 De raad heeft kennis genomen van de in 1.1 genoemde brief van de deken aan de raad en van de stukken 1. tot en met 5. zoals vermeld op de bij de brief gevoegde inventarislijst.

2 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan:

2.1. Verweerder is op 14 december 2010 ingeschakeld als advocaat voor een metaalbewerkingsbedrijf. Dit bedrijf was in financiële problemen. Verweerder stond het bedrijf bij in verband met de inning van een vordering van zijn cliënt.

2.2. Het metaalbewerkingsbedrijf betaalde op 22 december 2010 een bedrag van € 2.975,- aan verweerder.

2.3. Op 3 januari 2011 stuurde verweerder een factuur naar deze cliënt voor een bedrag van € 12.771,68 in verband met werkzaamheden van juni tot en met december 2010 met de vermelding "inzake metaalbewerking/reorganisatie".

2.4. Op 7 januari 2011 betaalde de cliënt een bedrag van € 2.800,- aan verweerder.

2.5. Op 21 januari 2011 betaalde de cliënt een bedrag van € 5.000,- aan verweerder.

2.6. Op 25 januari 2011 stuurde verweerder een declaratie naar zijn cliënt ter zake van honorarium en kantoorkosten voor een bedrag van € 2.671,20. Daarop werd een depot van € 2.500,- in mindering gebracht zodat een bedrag van € 203,73 resteerde dat nog betaald moest worden.

2.7. Op 31 januari 2011 vroeg de cliënt van verweerder zijn faillissement aan.

2.8. Verweerder stuurde op 2 februari 2011 naar zijn cliënt een creditnota voor een bedrag van € 12.771,68 voor “werkzaamheden van juni tot en met december 2010”. Tevens stuurde verweerder op diezelfde dag een factuur naar klager voor een bedrag van € 8.088,73. Bij deze factuur werd een urenspecificatie overgelegd ter zake van “werkzaamheden verricht in december 2010 en januari 2011 ten behoeve van een reorganisatie”.

2.9. Op 11 februari 2011 berichtte klager, de curator in het faillissement van de cliënt van verweerder, aan verweerder dat de cliënt van verweerder in staat van faillissement was verklaard en dat uit de administratie van de cliënt van verweerder niet was gebleken dat verweerder daadwerkelijk werkzaamheden ten behoeve van de failliet had verricht. Verweerder werd gesommeerd een bedrag van € 7.800,- te betalen ten bate van de boedel van zijn gefailleerde cliënt.

2.10. Bij brief van 8 maart 2011 berichtte verweerder aan klager wel degelijk werkzaamheden ten behoeve van zijn cliënt te hebben verricht in december 2010 en januari 2011 zoals het houden van besprekingen en het adviseren van zijn cliënt. Verweerder stelde van de curator, te verwachten dat hij ter zake van de restantvordering zou worden genoteerd als voorlopig erkende crediteur.

2.11. Bij brief van 15 maart 2011 schreef de cliënt van verweerder dat verweerder de door hem gestelde werkzaamheden niet had verricht maar dat verweerder in met hem gevoerde besprekingen het plan had gesmeed een potje te creëren voor juridische bijstand waarvoor een factuur was gestuurd in januari 2011. Deze facturen zijn -volgens de cliënt- op aandringen van verweerder betaald.

2.12 Bij brief van 29 april 2011 heeft klager zich bij de deken van de Orde van Advocaten beklagd over verweerder.

3 KLACHT

De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat:

- Verweerder zijn cliënt het idee aan de hand heeft gedaan om een “potje te vormen” voor het geval er na faillissement nog advies nodig mocht zijn. Met dat doel heeft verweerder op 3 januari 2011 een declaratie opgesteld voor een bedrag van € 10.732,50 (ex btw) met als omschrijving werkzaamheden juni tot en met december 2010. Voor faillissement is van de rekening van cliënt aan verweerder een bedrag van € 7.800,- betaald. Omdat alle daadwerkelijk verrichte werkzaamheden van verweerder reeds waren betaald, is sprake van een onterechte declaratie.

4 VERWEER

Verweerder stelt een voorschotfactuur bedrage van € 12.771,68 naar zijn cliënt te hebben gestuurd, hetgeen per abuis niet op de factuur is vermeld. Toen bleek dat het slecht ging met zijn cliënt en faillissement dreigde, heeft verweerder zijn werkzaamheden bij zijn cliënt gedeclareerd, zodat duidelijk was welke werkzaamheden reeds waren verricht. Verweerder is van mening dat zijn factuur moet worden betaald omdat daarvoor werkzaamheden zijn verricht, hetgeen verweerder helaas niet kan aantonen. Dit komt omdat zijn werkzaamheden voornamelijk bestonden uit het ten kantore van zijn cliënt voeren van besprekingen. Er is geen mail- en briefverkeer geweest omdat in verband met de vertrouwelijkheid van de inhoud van de besprekingen jegens personeel niets van de door hem verrichte werkzaamheden bekend mocht worden. Cliënt stelt nu dat verweerder geen werkzaamheden voor hem heeft verricht, met name omdat hij zich in de steek gelaten voelt door verweerder: toen verweerder ten tijde van de faillietverklaring met vakantie was, heeft het kantoor van verweerder de cliënt niet adequaat bijgestaan.

5 BEOORDELING

Bij de beoordeling van de zaak stelt de raad voorop dat de advocaat is gehouden tot nauwgezetheid en zorgvuldigheid in financiële aangelegenheden en dat de advocaat geen declaratie mag verzenden in verband met werkzaamheden die feitelijk niet zijn verricht.

Vast staat dat verweerder in januari 2011 een declaratie heeft verzonden naar zijn cliënt met als omschrijving “werkzaamheden juni tot en met december 2011” terwijl hij in deze periode geen werkzaamheden ten behoeve van zijn cliënt heeft verricht. Vervolgens heeft verweerder op 25 januari 2011 een declaratie naar zijn cliënt gestuurd voor een bedrag van € 2.671,20 en op 3 februari 2011 voor een bedrag van € 8.088,73, zonder dat verweerder, na de betwisting door de client, aannemelijk heeft kunnen maken, laat staan aantonen dat hij werkzaamheden heeft verricht.

Daarmee kan naar oordeel van de raad worden vastgesteld dat verweerder, in een situatie waarin faillissement dreigde, declaraties heeft gezonden waarvan niet vastgesteld kan worden dat daartegenover werkzaamheden hebben gestaan. Door dit te doen heeft verweerder niet alleen tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld maar ook het vertrouwen in de advocatuur ernstig beschaamd.

6 MAATREGEL

Zoals gesteld heeft verweerder met zijn handelwijze het vertrouwen in de advocatuur in ernstige mate beschaamd. Vanwege de ernst van het feit legt de raad aan verweerder voor deze klacht en het aan deze klacht gekoppelde dekenbezwaar (zaaksdossier 12/26) de maatregel van een voorwaardelijke schorsing op.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klacht gegrond,
- legt aan verweerder de maatregel van een schorsing in de uitoefening van de praktijk op voor de duur van twee weken,
- bepaalt dat deze schorsing niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij de raad van discipline later anders zal oordelen op grond dat verweerder binnen de periode van een jaar na heden zich opnieuw schuldig heeft gemaakt aan een in artikel 46 van de advocatenwet bedoelde gedraging,
- bepaalt dat de schorsing dan niet eerder ingaat dan na afloop van eventuele voorafgaande schorsingen van verweerder en dat de schorsing niet ten uitvoer zal worden gelegd gedurende de tijd dat verweerder niet op het tableau staat ingeschreven.

Aldus gewezen door mr. M.J. Blaisse, voorzitter, mrs. J.A. Holsbrink, F.A.M. Knüppe, G.R.M. van den Assum en B.E. van der Molen, leden van de raad en mr. P.H. Burger als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 18 juni 2012.

griffier voorzitter

Deze beslissing is in afschrift op 20 juni 2012 per aangetekende brief verzonden aan:

- klager
- verweerder
- de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Utrecht
- de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten.